

Σωστό άνθρωπο δεν θα σε κάνουν τα πτυχία

/ Γνώμες

Ο δικός μου αγράμματος άνθρωπος ήταν πολύ πιο μορφωμένος από πολλούς γραμματιζούμενους εκεί έξω. Είχε παιδεία.

Όχι πτυχία.

Σωστό άνθρωπο δε σε κάνουν τα πτυχία.

Μεγάλωσε, λένε, όλα τα αδέλφια του.

Τέσσερα στον αριθμό κι ένας εκείνος, πέντε παρακαλώ.

Έζησε πόλεμο, κακουχίες, πείνασε, αγάπησε, παντρεύτηκε κι έκανε τέσσερα παιδιά.

Οι μεγαλύτερες αγάπες της ζωής του.

Αν τον έβλεπες, ποτέ σου δε θα φανταζόσουν τι είχε περάσει.

Ευθυτενής, καμαρωτό περπάτημα, ψάθινο καπελάκι, χαμόγελο στα μάτια και καραμέλες στην τσέπη.

Ποτέ δεν τον άκουσα να υψώνει τον τόνο της φωνής του.

Όταν τον έπνιγε το δίκιο, γούρλωνε τα μάτια για να καταλάβεις πως έχει νεύρα.

Μέχρι εκεί.

Ακόμη κι αν δεν είχε λόγους να ξεσπάσει, πάντα του έδινε η γυναίκα του αρκετούς.

Εκείνος, όμως, βράχος ακλόνητος, ο ορισμός της ηρεμίας και της καλοσύνης. Τη δικαιολογούσε ακόμη και τις φορές που είχε ολοφάνερο άδικο.

«Άστη. Έχει περάσει πολλά», έλεγε ο άνθρωπος που είχε περάσει περισσότερα.

Μια μέρα, θέλοντας να δείξω πόσο με είχε εντυπωσιάσει γύρισα και είπα πόσο υπέροχος άνθρωπος είναι, παρόλο που είναι αμόρφωτος. Ακόμη, θυμάμαι το βλέμμα της μάνας μου.

«Ο παππούς σου μπορεί να μην ξέρει πολλά γράμματα αλλά είναι ο πιο μορφωμένος άνθρωπος που ξέρω».

Ήταν αυτή της η πρόταση που έσκασε σαν χαστούκι στο πρόσωπό μου και με έκανε να καταλάβω τη διαφορά μεταξύ του αγράμματος και του αμόρφωτου.

Βλέπεις, συνηθίσαμε να τα ταυτίζουμε.

Αγράμματος κι αμόρφωτος το ίδιο και το αυτό.

Βάλαμε σε ένα τσουβάλι όσους δεν μπόρεσαν να μάθουν γράμματα, να γίνουν πρώτοι μαθητές, να σπουδάσουν, και σε ένα άλλο όσους φόρτωσαν τους τοίχους με πτυχία κι ακαδημαϊκές γνώσεις.

Τους κατηγοριοποιήσαμε τους μεν, χαμηλά στην κοινωνική μας βαθμίδα και τους δε, ψηλά.

Έτσι, μάθαμε να ορίζουμε την αξία των ανθρώπων.

Από τα χαρτιά που συνέλλεξαν στη διαδρομή τους.

Κι όμως, υπάρχουν άνθρωποι με γνώσεις και βραβεία που δε συναντήθηκαν ποτέ με την κοινωνική μόρφωση.

Δεν ξέρουν να φερθούν, δεν ξέρουν να μιλήσουν, μήτε να ανταπεξέλθουν στις δυσκολίες που ήρθαν στο διάβα τους.

Δεν ήταν στη διδακτική τους ύλη αυτά.

Είναι εκείνοι που συχνά, σνομπάρουν τους «αμόρφωτους» στον περίγυρό τους γιατί τους χαλάνε το image.

Η αλήθεια είναι πως δεν τους φτάνουν ούτε στο μικρό τους δακτυλάκι γιατί ποτέ δεν μπόρεσαν να καταλάβουν πως καμία σχέση δεν έχει η ουσιαστική μόρφωση με τις ξερές γνώσεις που έμαθαν στα θρανία.

Είναι κάτι περισσότερο από αυτό.

Είναι πλάσιμο προσωπικότητας και πλήθος ηθικών αξιών που δε γράφονται σε

κανένα βιβλίο.

Ο αγράμματος μπορεί να δυσκολεύτηκε να μάθει γράψιμο αλλά ποτέ δε ζήλεψε τον κόπο άλλων ανθρώπων.

Ήξερε πως όλα γίνονται με μόχθο και σκληρή δουλειά.

Ο αγράμματος σιχαίνεται την αδικία και το συμφέρον στους ανθρώπους.

Προστατεύει πάντα τους πιο αδύναμους, όσους δεν είναι σε θέση να υπερασπιστούν τους εαυτούς τους.

Ο αγράμματος μπορεί να υπογράψει με σταυρό αλλά τιμάει την υπογραφή του γιατί γνωρίζει τη σημασία της.

Μπορεί να μην αρίστευσε σε μεγάλα εκπαιδευτικά ιδρύματα αλλά πήρε από νωρίς εφόδια που τον βοήθησαν να επιβιώσει.

Ο αγράμματος ξέρει να αγαπά δίχως να περιμένει ανταπόδοση.

Αγαπά αληθινά κι αυτό είναι αρκετό. Βλέπει το καλό στους άλλους ακόμη κι όταν εκείνοι δεν το βλέπουν γιατί γνωρίζει πως οι δυσκολίες φέρνουν χαρές και οι χαρές δυσκολίες.

Ο αγράμματος είναι διακριτικός κι ευγενής.

Δε ρωτά, δε φέρνει σε δύσκολη θέση.

Ξέρει να διαβάσει τα μάτια.

Από εκεί αντλεί πληροφορίες χωρίς να χρειαστεί να του μιλήσεις.

Μοιράζει τις συμβουλές του για να βοηθήσει πραγματικά κι όχι για να κάνει τον καμπόσο.

Δε σου τρίβει στην μούρη την εμπειρία του.

Σε αφήνει να κάνεις τα δικά σου λάθη γνωρίζοντας πώς θα είναι πάντα εκεί.

Ο αγράμματος είναι άξιος.

Πιάνουν τα χέρια του.

Κάνει δουλειές χωρίς να βαρυγκωμά, προσφέρει έργο όπου χρειάζεται, χαμογελά δυνατά και κλαίει βουβά.

Δε θέλει να γίνεται βάρος στους δικούς του αλλά βρίσκεται κοντά ακόμη κι όταν είναι μακριά.

Ο αγράμματος άνθρωπος μπορεί να μην έμαθε μαθηματικά αλλά είναι δίκαιος στις συναλλαγές του.

Μπορεί να μην ξέρει καλούς τρόπους αλλά το σπίτι του είναι πάντα ανοιχτό.

Μπορεί να μην έγινε δάσκαλος αλλά ποτέ δε σήκωσε χέρι στα παιδιά του.
Μπορεί να μη γύρισε όλο τον κόσμο αλλά μάζεψε σοφία από τις πιο μικρές στιγμές της ζωής του.

Ο δικός μου αγράμματος άνθρωπος ήταν πολύ πιο μορφωμένος από πολλούς γραμματιζόμενους εκεί έξω.

Είχε παιδεία.

Όχι πτυχία.